

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina &
Generaliora**

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

§. 1. De ratione tranquillandi moribundum turbatum horrore mortis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

stiruendo, si iniuste detineas: & iniungendo esse elemosynas in subsidium pauperum, & Missas, aliaque suffragia ecclesiastica pro remedio animæ tuæ. Neque verò debet Sacerdos contentus esse, id onus committere parentibus, vel amicis, quando non caret probabilitate, quod in ea re sint officio defuturi, timentes ei displicere, & morbi aggrauationi causam dare; quin potius in spem recuperandæ sanitatis erecturi misericorditer crudeles; cum salutare desiderium consulendi saluti animæ, in eodem infirmo reddant languidum, quod valde roboraret apprehensio mortis imminentis.

§. 1. De ratione tranquillandi moribundum turbatum horrore mortis.

Sic contigerit infirmum turbari accepto nuntio de morte sibi imminente, tranquillandus est rationum sequentium momentis.

Prima est, quod Deus sit absolutè Dominus vitæ nostræ, non minus quam aliarum rerum nostrarum; ideoque illam tollens non facit nobis iniuriam, quia tollit quod suum est. Dicatur ergo cum patiente Iob patienter: *Dominus dedit, Dominus abstulit, seu auferre vult, sit nomen Domini benedictum.*

Secunda est, quod immutabili decreto ab origine mundi constitutum sit omnibus hominibus semel mori (de quo ad Heb. 9.) designato eriam die, qui terminet vitam, ne præteriri possit, iuxta illud in libro Iob, cap. 14. *Breves dies hominis sunt, numerus mensum eius apud te est: constituisti terminos, qui præteriri non poterunt.* Quia

igit,

igitur nemo potest voluntati Dei resistere, necesse est conformare se ei, qui nobis vult omne bonum Pater amantissimus: nec potest malum facere infinitè bonus.

Tertia est, quod etsi dies mortis horribilis esse solet; verè tamen melior est die nativitatis, ut Ecclesiast. c. 7. dicitur: & patet, quia nativitas dat initium innumeris miserijs, prout constat experientia, & per illud libri Iob, loco citato: *Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miserijs.* dies vero mortis finem ipsiusdem imponit, iuxta illud Apoc. 14. *Beati mori, qui in Domino moriuntur.* Amodò iam dicit Spiritus, ut requiescant à laboribus suis. Et illud in sequenti cap. 21 *Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum;* & iam non erit amplius lumen, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.

Quarta ratio est, quod nolle mori, perinde fultum sit, ac nolle de numero hominum, quantum nullus eximitur à lege moriendi, quantumcunque potens & sanctus; nulli Monarcharum in Sanctorum, Deo quantumvis amicissimorum (ne quidem Sanctus Sanctorum Christus, nec beatissima ipsius mater) exempti sunt. Et verendum est, ne sanitate restituta, quæ nunc adiungunt adiumenta bene moriendi, postea mors subita habere non permittat. Propterea debemus nos totos diuinæ prouidentiæ committere.

Quinta ratio, leniendis doloribus mortis accommodata ista est, Prudentiæ esse (prout dicuntur) de necessitate facere virtutem: sicut faciemus, si dolores praedictos patienter feramus

amo-

amore Christi, qui passus est pro nobis, reliqua quens nobis exemplum, ut sequamur vestigia eius, 1. Pet. 2. Ad quod iuuabit mentis oculis intueri Christum ipsum cruce onustum, proportionem ad mortis supplicium valde crudele; & ponderare quod ab eo dictum est Matt. 10. Non est discipulus super magistrum, nec seruus super dominum. Sufficit discipulo, si sit sicut magister eius, & seruo sicut dominus eius.

Sexta ratio est, quod sacræ paginæ de tribulationibus mentionem faciant, ut de bonis in magno pretio habendis. Act. 14. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum cœlorum. In posteriori ad Cor. c. 4. Quod in præsentis seculo momentaneum est tribulationis nostra, supra modum in sublimitate & eternum gloria pondus operatur in nobis. Ad Rom. 8. Non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, qua reuelabitur in nobis. Et ad Hebr. 12. Quem diligit Deus, castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit. In disciplina perseverate. Tanquam filii offert se vobis Deus. Quis enim filius quem non corripit pater? Addi potest pœnas vitæ futuræ esse grauissimas, & sine merito: redimi autem per tribulationes vitæ præsentis longè leuiores, & meritorias ex magna Dei erga nos misericordia.

§. 2. De virtutibus ad quarum exercitium sacerdos debet excitare & iuuare moribundum,
Ac primum de resignatione.

Sunt aliquot virtutes, quarum exercitium ad iustificationem peccatoris conducit, in quo cōfultum